

CCII.

Forslag til Lov

om

Kystfredning.

(Som vedtaget af Folketinget ved eneste Behandling den 4. April 1906.*)

§ 1.

Hvor det til Sikring af Kysten findes nødvendigt, kan det forbydes at borttage Sten, Ler, Sand og Grus fra Forstranden i en saadan Nærhed af Kysten, at denne derved udsættes for Beskadigelse.

Hvorvidt og i hvilket Omfang nævnte Forbud kan anses for nødvendigt til Sikring af Kysten afgøres ved Kendelse af Kystkommissionen (§ 2) under Appel til Overlandvæsenskommissionen.

Naar Forbud ifølge den trufne Afgørelse er anset for nødvendigt, omfatter det tillige de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred. Dog skulle de forannævnte Myndigheder, naar de maatte skønne det forsvarligt af Hensyn til Kystfredningen, kunne tillade:

- a. at Ejeren (Brugeren) i større eller mindre Omfang fra de her nævnte Strækninger borttager de Materialier, Forbudet omfatter, til hans eget private Brug eller for at anvende dem til bedre Sikring af hans fredede Kyststrækning,
- b. at Kommuner i større eller mindre Omfang fra bemeldte Strækninger afhente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje,
- c. at Fiskere fra den nøgne og udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, og
- d. at der her maa opsamles Kugleffint.

§ 2.

Kystkommissionen nedsættes af Landbrugsministeren, hver Gang der bliver Spørgsmaal om at træffe Foranstaltninger til Kystfredning i Henhold til denne Lovs Regler. For hver Amsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder nedsættes der en særskilt Kystkommission. Kommissionen bestaar af en af Landbrugsministeren udnævnt Formand og to af Amsraadet i eller udenfor dets Midte valgte Medlemmer.

*) Se Tillæg C. Sp. 1597; Tillæg B. Sp. 1993; Folketingstidenden: eneste Behandling Sp. 6857.